

HUB מרכז ליזמות חינוכית
מכלאת סמיר הקיבוצים

מכלאת למנהיג
נכסי הארץ ותרבות

**מכלאת סמיר הקיבוצים
יחדת הדפוס**

**רישקת השירה / רוני סומק
16 הדפסים בעקבות שירים**

**אוצר: יוסי משען
אפריל 2016**

"נשקחת השירה"

על שולחן הפרלמנט ביחידת הדפוס הונחו קודם השירים
ואחר כרציורים.

רוני סומק אמר לי "מילה שווה אלף תמונות" ואני ענית אל
תשכח "תמונה שווה אלף מילים". זה נשמע כמו הזמנה לדו
קרב. אז הרמתי את הcpfpa והתعروכה הזאת היא לא פחות
מאשר דוח נি�וחון.

כבד גדול נפל בחלקי לתלות בפניכם את התוצאות.

יוסי משען

אספלט. שיר געגועים

וְהַאֲסְפֵּלֶט הוּא תִּפְרֹר בָּבְגָד הָאָרֶץ
הוּא רָגֶשׁ הַמְבָדֵל בֵּין נְקִישַׁת עַקְבָּר, אַוְפָנוּעַי הַחַשְׁךׁ אָז רָגֶל יְחֻנָּה.
וְהַלִּילָה, זְכַרְנוּ רִיסִּיתָה הַרְטַבִּים אַמְּרַי הַמְּקַלְחָתָה
דוֹמָה לְגֹוֶף הַעוֹרְבִּים הַנִּצְבָּע מִעַל שְׁמוּרַת הַעַיּוֹן בָּבְרַק הַאֲסְפֵּלֶט.

Ronny Someck
ASPHALT. NOSTALGIA POEM

And asphalt is a stitch in the land's garment
a feeling distinguishing between heeltap,
motorcycles of the dark, or a bare foot.
And tonight, the memory of her wet lashes
after showering is similar to the blyoch of crows
painted above the eyelid in the asphalt glare.

TR: GABRIEL LEVIN

די-ג'י במעון נשים מוכות

אני רוצה להיות די-ג'י
במעון נשים מפותת,
לשיר שירים שידונו די-חרב
מפתחת עין, יטביעו קריישי באב
וימלאו בדאי זקב
אקורדים לב.

אבל האZN של נשים מפותת היא
בור מלא קללות,
והן מבלות מכל שריטה שעלה שפתם מלאה,
משמעותן חד כלשהו,
משמעותם בלוז המרפא חלק גרון.

"נשים, נשים", אני לוחש לעצמי,
"אני מבקש בדף תלוש מס' ספר חייכנו,
ואנון שירות בבלוז שאכתב בא"ב של השעות,
בחו הייתן לא יותר מסתסם בשור
אשר חשלך מאטלייזי הginghams".

מפניית

הזמן
דך
במפניית המוחקמת
פרורי מלאה
מפתחת לשפה.
"נָהָנִית?" היא שואלה, "ספר לחבריך.
לא נָהָנִית? ספר לנו".
ואני, כמו השפה, לא שבעים אף פעם
מperfekt הגוף,
והאהבה בסוף הלילה היא
בסיום הופיע
על שלחנו במסעדה.
רגליה באוויר,
ראשה בענני רצפה.

فوطة

الزَّمْنُ

رَقِيقٌ

كَفُوْطَةٌ تَمْحُو

فَتَاتَ كَلْمَةٍ

تَحْتَ اللُّغَةِ.

"الْمَمْتَعْتُ؟"

مَا تَمْتَعَتْ بِهِ إِذَا

جَاءَكَنْهُ الْقَمْ، لَا يَسْتَعِي أَبَدًا

لِمَوْقِعِ تَائِثِ الْعَمَّةِ الْجَسَدِ

وَالْأَسْنَى أَخْرِ اللَّيلِ هُوَ

كُدرْسَةٌ مَهْبُوبٌ

لِلَّذِي طَرَقَ فِي مَطْعَمِ.

أَرْجَمَهُ عَيْنَاهُ،

رَأَيْتَ فِي غَيْوَمِ الْأَرْضِيَّةِ.

מכtab של האסיר ר.ס. להנחלת הכלא

האַמְבָּה היא מִרְד אָסִירִים
בְּכֹלֶא שֵׁל הַגּוֹן.
בְּבִקְשָׁה, אֶל תַּעֲפֹה לֵי שְׁלִישׁ
על הַתִּנְהָגוֹת טוֹבָה.

מכתב של האסיר ג. ג. למנהיגת הכלא

האהבה היא מרום אסירים
בכלאי של הגו.
בקשה אל תנו לנו שליש.
על התנגדות טוביה.

זה השיר על הנערה שביקשה שאכטוב עליה שיר

היא חשבינה את מקלט הספוגניה על דלת חדר השירותים,
בסניף יפו של בנק הילאָה וחסכוּ וסחטה סמרטוט
באצבעות ספוגות.

ידעתִי את ערפה, את כיפוף גונה, את כבוד המשפחה
שהרבה בפתחורים בחלצתה.
ידעתִי שהיא באה מקלנסואה, ואם יהי' שיר אקראי לו
פטמה מורגנה.

עברו שנים,
וכשאפגש בה אספר לה על מחמד עלי,
שפעם צעקו לו ברוחב 'מושי מלקלך' וחברו שסו אותו
להшиб אגרוף.
"ואם ארטור רובינשטיין", שאל עלי, "היה עוזר באן,
ומיישׂהו היה צועק לו 'יהודַי מלקלך' – אז הוא היה
מרבייך קונגראט!"

(גרסה שנייה 2015)

זה השיר על הנערה שבקשה שאכטוב עליה שיר

"ואם ארתור רובינשטיין, "שאל עלי, "היה עבר כאן

ומיישׁו צעק לו יהודי מלךך' – אז הוא היה

מרבייך קונגראט!"

בלוז הנשיקה השלישית

חיה קייטה במעט הראשה ורציתי לקרוא לה מינה.
חיה קראה לי פגיו כי קייתי ה- 306 שלחה.
חיו בינו במה שניים לטוּבנה, ועד אז
לא עליתי על טרמפים שלא עזרו לי.
עמדנו ליד גדר בית הספר המקלאי ומתחת
לכפות הנגלים אפשר היה לשמע איך
בצנורות ההשקה ממתקיים הפכים
סוד לאדמה.

"אם תשתל בה פרסה", אמרה, "תוֹך שָׁנָה
צמח לך סוס", ו"אם", ענתה, "תשתל בה מאורה,
תוֹך דקה תצוא השמלה המועופת של מרلين מונרו".
אחרי שניה החלו שפתיה להתפזר בחול
ולשונה הגיתה אל פני
כשאריות גל.

העולם באזנה שעה חלק בין עוצמי העינים
לבין המטופפים במגרש המסתירים
של השקיעה.

לכן לא ראיתי איך הצליפו גלגלי הטנקטור
שעבר לידי במאי השלוליות,
ו איך כנשיקות מעופות נטו רסיסי הבז
אל שרירי העננים שנדונו בערב
לדחף את השמש
ליהם.

SIE WAR BEIMAHE DIE ERSTE UND ICH WOLLTE SIE EVA
NENNE
SIE NANNTE MICH PEUGEOT, WEIL DER 306. VON IHR WA
ES LAGEN EIN PAAR JAHRE ZWISCHEN UNS ZU IHREN
GUNSTEN UND BIS DAMIN BIN ICH NICHT GETRAMPFT WIE
NEMAND FÜR MICH ANFIELT. WIR STANDEN AN ZUM
ERLANDWIRTSCHAFTLICHEN SCHULE UND ES

MAR MAGEN HÖR
WIE IN DEN BEWÄSSERUNG
UNTER DEN FUßEN
SUBWASSER. EIN GEFELD
DER ERDE ENTLOPFT.
WENN DU EIN HOFISEN
EINHAUPT, SAGTE SIE WINDIG

סולו תופים

כל הלילה דפקו אוטק
המוחשנות.

עורק נטח על תנ' הגוף.

את הפליקות הייתה לוחחת למסעדה סינית
ונועצת בבשר הלינו ששה לך במת.

בבקר אני אוחז אוטק

כאלו הייתה מסמר בין שפתי השנדים.

ראשך רטוב, מצפה לנגיעה הפטיש.

העקב שיחליק אל הנעל יגבה את הרגעה
בו תתקרבי לעברי.

2009.10.11

"המגילה"

שיעור ראשון בקורס לשירה מדעית בහשראת 'הקבצנית מנפולוי' מאט מקס ז'קוב

"אתה רואה", הוא אמר, "את זה עם השפם?"
"יש שלושה עם שפם", עניתי.
"את זה", הוא המשיך, "עם השפם והעינו הסינית?"
"לשיטם", דיקתי, "יש שפם ועינו סינית".
"זה", הוא התעקש, "עם השפם, העינו הסינית והצלקת
על גבה".
"לשיטם", לא ותרתי, "יש שפם, עינו סינית וצלקת
על גבה".
ואז הוא שלח אקדח, ירה بيוני ובא מצעי,
 הציב על השמאלי
 ואמר :
 "אותו אני מות להרג".

מחר, תלמידים יקרים, נלמד בקורס לשירי אהבה
 איך להפוך את הלב
 לעבריון נמלט.

"הַיְלָדִים כְּבָנֵי אֱלֹהִים"
י.י. סֶעֶן בָּזֶבֶת

נאום האב למחזרי בתו

אתם, שעוז מיעט תגעו בידך
ותקחו אותה לאו שתקחו,
אל תשכחו את שעורי הפסנתר
שידעו אצבעותיה בגיל תשע,
את כדורני הסל שנלפתו בךך
אל הרשות שסנה חלומות
ואת הטעבושים על הפצע המדרמה
שבקצתה פבון.
צירו בדמיונכם את ידה כמשלש זהב
שצלעותיו : קרימ עבדול גיבאר, מוצרט
וآلhim,
ובשתראו את אצבעה מורה על הירח,
אתם تستכלו על האצבע.

רִישׁוֹן לְצִיּוֹן פַּרְקָ

1908

אגם הברבורים

עשי שהדמעה מלחי הברבור
תהייה אבן פנה
של אוקינוס השמירה.
שם
אלמד לשחות.

אגם הברבורים

ומשיכה וזו נציגו ב-

האטזרי איט.

BARY

לנץ גן
לא תפה מה או
כמטפורה כל
אך בשולי

עשוי שדמה מלחי הפרבור

תהייה אבו פנה

של אוקינוס השמחה.

שם

אלמד לשחות.

ברכיים. עצה שמיינית לילדה רוקדת

הבעיה הגדולה של ליגת ה-NBA
היא הרכבים.

במשך שבעה חודשים מכך רכל שחקנו
במעט 80 משחקים. משללו יכול להגיע ל- 130 ק"ג,
וכשהוא נוחת לא נכו על הפרט, הרכבים
דומים.

הברך היה מנוע. היה ציר הרצון להגביה עמוד שדרה.
תנועת ברג תפאר את
הקפיצה
למי שבא לראות
בלט
על לוח התוצאות.

ויש גם הרכבים המסתננות מתחת שמלה רקנית פלמינו,
ברכים צייניות עד מוד בטנו,
ברכים שנולדו לטלוף הסלה
ויש את הרכבים שלך.
אני זכר את היום בו התחלת לוח.
הנחנו את ברוך על שלמו ביליארד,
והצדורים שהתגללו סביב החלו לאבד צבע.
לא ותרת, וכשנשית לעמוד נפלת באותו יפי
של מחיאות כפי
ביד אהמת.

מאו בקשר לרכיבים אני פחות מודאג.

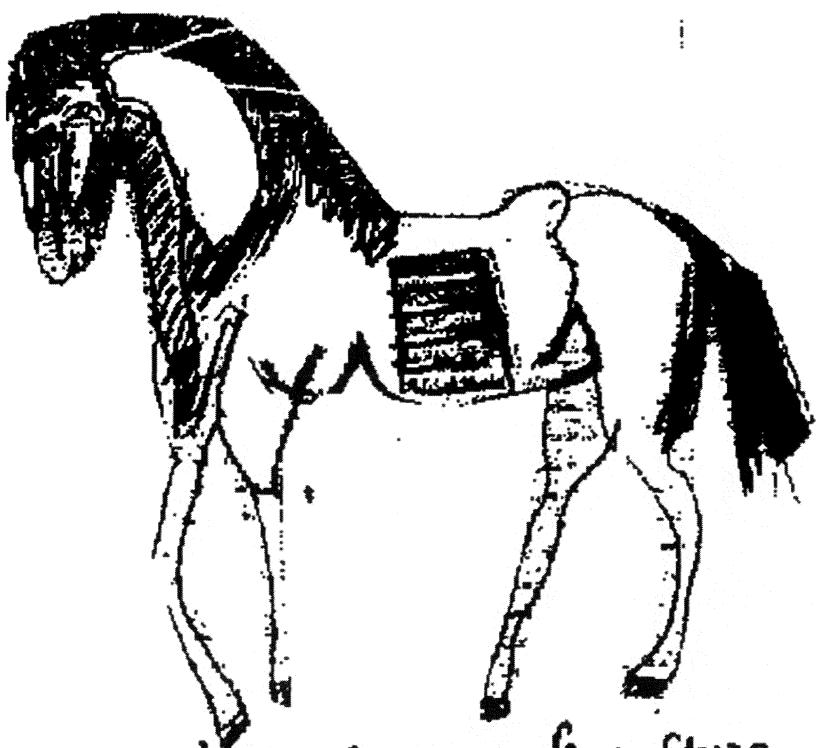
הַפְּלָל הִיא מִנְעָל.

הִיא אֶידָה תְּרֵזָה | לִתְּבִיבָה גָּדוֹלָה שְׁדָרָה.

הפואטיקה של המקום השני במרוצי סוסים

תראה, אומר לי קובי, אין
מושבות פַּדְמִיוֹן גְּרָתָמוֹת
לצינאר עַזְוּ
שְׁפֵסֶל כֶּרֶשׂ סֻסָּ.

זהי, אני עונה, התחלה לא רעה
לשיר נאחזוּ
אל מליא סאלפוזד סייקרט,
הסוס שְׁהַמְּרִינוּ עַלְיוֹ,
חיה בְּמַרְחָק נְשִׁיפָה
מזה שהגיע ראשון.

בְּרֵאשִׁית כָּל־בְּנֵי־הָרָקֶב
וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ
וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ
וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ
וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ וְבְנֵי־הַמִּזְבֵּחַ

שיר הלל לז'ורנל האופנה 'בורדה'

אני בן של תופרת, וכשחיתי לצד דמינתי
ברוש למחת ירקה,
בור לאדמה פרימה
ואת סערת הים לפולוניר שהבה גלים
בכח פקעת חוטים.
בסוף כל יום גלגל אבי את סרט המידיה
שהתפתל בנקש על ברסה,
ואני לטפתה במגנט את פניו הלא מגלים
של השטיח,
עד שהסכות ששקוו בין זיפיו
זקפו קומה.

امي הפליגה לארכוזות שגבילו תיכון היי קיים שבורים
בעמודי הגזרות של ז'ורניל האופה 'בורדה',
וחלמה למלא בפיטים את שמלת ההופעות של
גריס קלוי, נסיכה מונקו.
היא לא תודה בכך,
אבל אני שנדרת בראשי האצבעות, עד שלמדתי
لتפר בפטורי חלקם על חלצות היום-יום,
יכول להעיד על כך
בשבועה.

סְטַרִיּוֹפְטִיזָה השׁוֹשֶׁנָה

(בהתראת 'בְּתִנוֹת פְּסִים' מאת משה ابن-עזרא)

קוץאים הם שומרי הצעף במוֹעֵדָן סְטַרִיּוֹפְטִיזָה

בו משליכה השׁוֹשֶׁנָה חֲזִית עַלִים

על עַשְׂבִים שׁוֹטִים, הַמִּחְכִים לְרוֹם

שְׁטוֹזְקִין לָהֶם

פְּנִים.

אִישׁ לֹא יִמְלֹט הַלִּילָה מִדְקִירַת הַפְּרַח.

חרב ריסים

(בעקבות שיר חיק פלسطיני)

עיניהם מְנִמְנוּ מִזְמָרָת,
בוֹאוּ לַתְקֻעַּ
חרב ריסים בְּבֶטֶן הַעֲלֵתָה.

חִלְמָיו עַל עֵין אֵיכָה
הַמְּסִנְנוּרָת לִב אֹזֵיב שְׁחַשָּׁק בְּגַוְּפָה.

וְאַתָּה תִּנְזַקֵּי,
גַם אִם שְׁנִתְךָ מְחַלֵּישָׁה אֶת לְבֵי,
רָאָה אֵיךְ מִפְרוּזָם סְלָמוֹת
צָעַקְתִּי מְגַרְשָׁת אֶת גְּדוּדִי שֶׁל הַמִּנְוָת.
לְכִבְזֹדֵךְ אָקַח עַט וְקָסָת, אִמְשָׁל בְּדִיו
וְאַכְתַּב מִכְתָּב לִמְיִ שְׁנִיטָשׁ.
אֶל תִּבְכֶּה, אֶל תִּשְׁטַח אֶת חֶדְרֵי בְּדָמָוֹת.
תַּנוּ לְגֹזֶל לְהִיּוֹת סְמִרְטוֹת שִׁיבְרִיק
אֶת הַרְצָפה
עַלְיָה תִּזְרַךְ כִּי נְגַלֵּן.

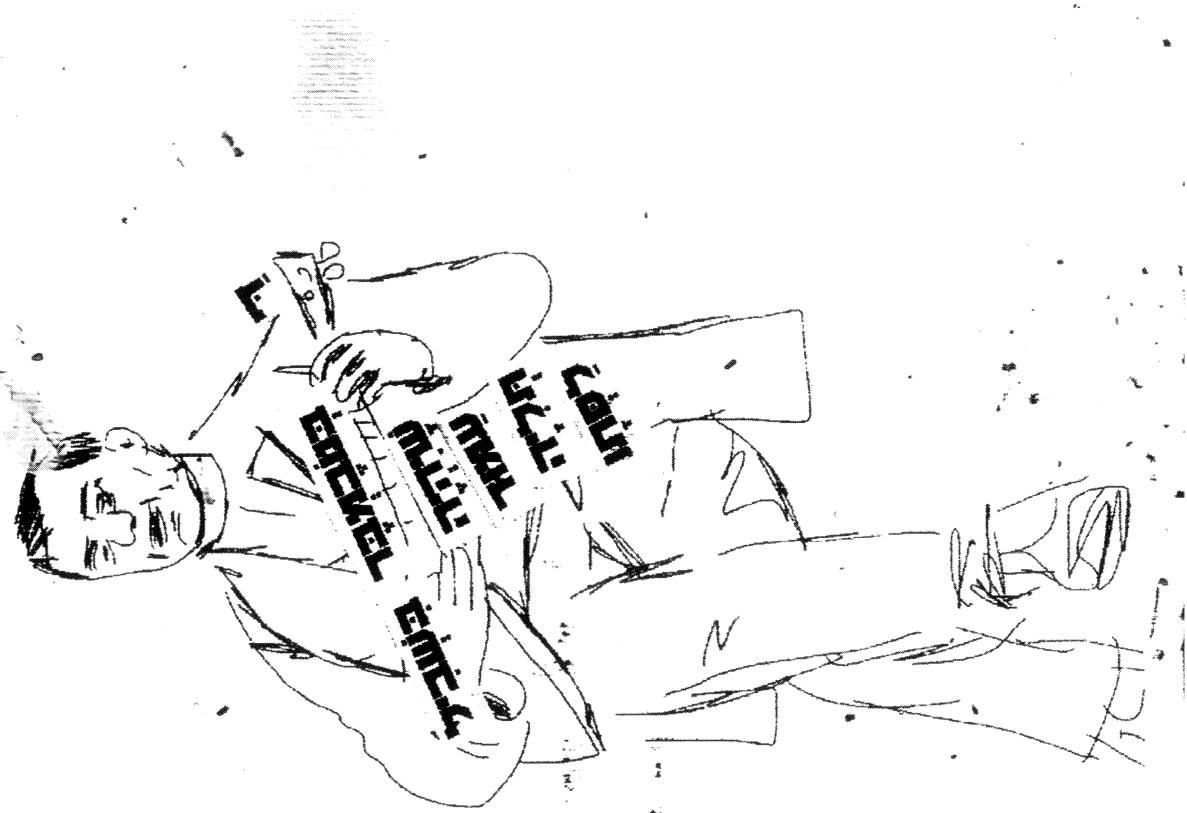

סונטת המסתפקים במעט

רזהא לא צרייך לחדות בכל המחלות בָּהוּ הוא מטיפל,
טְבַח לא מטבייע בהר מלך את מה שווה מבישל,
בְּפֶה של מזקירות הסקריות אין מקום
לכל בָּךְ הרבה צלוֹן,
יעל חילצת המשפנית תפוריים רק חלק
מִכְּפָתָורי הָעוֹלָם.

משוררים תולדים ראיyi שורות על עמודי שלכת.
מלים מסטפקות במעט
מתנויפות ברוח ורגלו בועת
בשושן המעמיקה קרניות על משאות אל
רגע לפני שהיא מסתלקת.

די בעז אחד בשビル לספר את כל העיר,
די בעלה בשビル נפנוף פרדה מענף,
די בנוובמבר בשビル שיחיה עמוד תליה לסתו.

#199 VIP

מקורות

השיר אספלט. שיר געגועים מתוך גן עדן לאورو

השירים מפית, בלוז הנשיקה השלישית, סולו توفים, שייעור ראשון בקורס לשירה מדעית, נאום האב למחורי בתו, ו-סוננת המסתפקים במעט מתוך אלג'יר

השירים אגם הברבורים, ברכיים עצה שמינית לידה רוקדת, סטריפטיז השושנה ו-שיר הלל ליז'ורNEL האופנה 'בורזה' מתוך כוח סוס

כל הספרים ראו אור בהוצאה כנרת זמורה ביתן

העבודות לשירים חרב ריסים וסוננת המסתפקים במעט נעשו בשיתוף עם שחר סרייג

Thanks to Hennie Jetzes for accompanying me through this journey.

Ronny Someck